

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

10 март 2020 година *

„Риболов — Опазване на морските биологични ресурси — Регламент (ЕС) 2018/120 — Мерки относно риболова на лаврак (*Dicentrarchus labrax*) — Жалба с искане за отмяна, подадена от сдружение — Член 263 ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Пряко засягане на членовете на сдружението — Допустимост — Компетентност на Съюза да урежда любителския риболов — Правна сигурност — Защита на оправданите правни очаквания — Равно третиране — Принцип на недопускане на дискриминация — Пропорционалност — Принцип на предпазните мерки — Свобода на сдружаване и на стопанската инициатива“

По дело T-251/18

International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA), установено в Барселона (Испания), за което се явяват T. Gui Mori и R. Agut Jubert, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват F. Naert и P. Plaza García, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват M. Morales Puerta, F. Moro и A. Stobiecka-Kuik, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Регламент (ЕС) 2018/120 на Съвета от 23 януари 2018 година за определяне за 2018 г. на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза, и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/127 (ОВ L 27, 2018 г., стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: V. Valančius, изпълняващ функцията на председател, P. Nihoul (докладчик) и J. Svenningsen, съдии,

* Език на производството: испански.

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 октомври 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят, International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA), е сдружение с нестопанска цел на испанското право, в което членуват тридесетина организации от различни държави — членки на Европейския съюз. Част от организациите са, от една страна, федерации, сдружения и спортни клубове в областта на подводните морски дейности и любителския морски риболов, а от друга страна, предприятия, които произвеждат или търгуват с оборудване за подводен морски риболов.
- 2 Жалбоподателят има за цел да защитава интересите на своите членове във връзка със заниманията с подводни дейности в морска среда. Той има за цел и посредством познанията и опита на своите членове да влияе върху националната и международната правна уредба в областта на устойчивото използване на морската среда. Освен това е постоянен член на работната група за оценяване на любителския риболов, създадена в рамките на Международния съвет за изследване на морето (ICES). Предвид научно-техническото си естество този съвет извършва оценки относно рибните видове, групите от видове и видовете риболов. Той подготвя становища, опиращи се основно на биологични критерии, и отправя препоръки относно нивата на улова или съпътстващите технически мерки.
- 3 На основание член 43, параграф 3 ДФЕС и съгласно реда и условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 2013 г., стр. 22, наричан по-нататък „Регламентът относно ОПР“), Съветът на Европейския съюз ежегодно определя и разпределя възможностите за риболов.
- 4 На 23 януари 2018 г. Съветът приема Регламент (ЕС) 2018/120 за определяне за 2018 г. на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза, и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/127 (ОВ L 27, 2018 г., стр. 1; наричан по-нататък „обжалваният регламент“).
- 5 Член 2, параграф 2 от обжалвания регламент, уреждащ неговия обхват, предвижда, че регламентът се прилага и по отношение на любителския риболов, когато той е изрично посочен в съответните разпоредби от него.
- 6 Член 3, буква б) от обжалвания регламент определя любителския риболов като „риболовни дейности с нетърговска цел, използващи морски биологични ресурси — например за развлечение, туризъм или спорт“.
- 7 Член 9, параграфи 1—3 от обжалвания регламент предвижда мерките, приложими за стопанския риболов на лаврак.

- 8 Член 9, параграфи 4 и 5 от обжалвания регламент урежда любителския риболов на лаврак в две зони.
- 9 Разположена на север, първата зона, упомената в точка 8 по-горе, включва статистическите участъци, идентифицирани и определени от ICES (наричани по-нататък „участъците според ICES“) като участъци 4b, 4c и 7a—7k според ICES, които покриват централната и южната част на Северно море, Ирландско море, западната част на Ирландия, Поркюпайн банк, Ламанша, Бристолския ламанш, Келтско море и югозападната част на Ирландия (наричана по-нататък „първата зона“).
- 10 Съгласно член 9, параграф 4 от обжалвания регламент в първата зона се разрешава риболов на лаврак само на принципа „улавяне и освобождаване“ (наричани по-нататък „улавяне и освобождаване“). На рибарите любители се забранява да задържат на борда, да преместват, трансбордират или разтоварват лаврак, уловен в посочената зона.
- 11 Разположена на запад, втората зона, упомената в точка 8 по-горе, обхваща участъци 8a и 8b според ICES, които покриват част от Бискайския залив (наричана по-нататък „втората зона“).
- 12 Във втората зона рибарите любители могат да задържат лаврак, но съгласно член 9, параграф 5 от обжалвания регламент броят на екземплярите е ограничен до три на рибар на ден.

Производството и исканията на страните

- 13 На 23 април 2018 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 14 С отделна молба, внесена на 7 юни 2018 г., жалбоподателят иска като временна мярка да се постанови спиране на изпълнението на член 2, параграф 2 и на член 9, параграфи 4 и 5 от обжалвания регламент. С определение от 20 август 2018 г., IFSUA/Съвет (T-251/18 R, непубликувано, EU:T:2018:516), председателят на Общия съд отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки и не се произнася по съдебните разноски.
- 15 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 10 август 2018 г., Европейската комисия иска да встъпи в подкрепа на исканията на Съвета. С решение от 17 септември 2018 г. председателят на първи състав на Общия съд допуска това встъпване. Встъпилата страна представя изявление при встъпване, а главните страни внасят становищата си по него в определените срокове.
- 16 По реда на процесуално-организационните действия на основание член 89, параграф 3 от своя процедурен правилник Общият съд поставя на жалбоподателя писмени въпроси и приканва останалите страни да представят становища по неговите отговори.
- 17 Устните състезания на страните са изслушани в проведеното на 16 октомври 2019 г. съдебно заседание.
- 18 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от обжалвания регламент,
 - да отмени съображенията от същия регламент, свързани с посочените разпоредби.
- 19 В становището си по изявлението при встъпване жалбоподателят прави отказ от оспорването на член 2, параграф 2 от обжалвания регламент.

- 20 В заседанието жалбоподателят уточнява, че жалбата не е насочена против съображенията на обжалвания регламент, противно на изложеното във втората алинея на първа страница от жалбата, и това е отразено в протокола от заседанието.
- 21 Съветът моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като частично недопустима, а в останалата част, като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 22 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като недопустима или неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 23 Най-напред следва да се отбележи, че в хода на производството пред Общия съд жалбоподателят оттегля исканията си, насочени, от една страна, против член 2, параграф 2 от обжалвания регламент, и от друга страна, против съображенията на обжалвания регламент, свързани с член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от него, поради което по тези искания Общият съд не следва да се произнася.

По допустимостта

По отделимостта на обжалваните разпоредби

- 24 Според Комисията жалбата е недопустима, тъй като с нея се иска частична отмяна на обжалвания регламент. Всъщност в разрез с изискванията на съдебната практика член 9, параграфи 4 и 5 от този регламент, чиято отмяна иска жалбоподателят (наричани по-нататък „обжалваните разпоредби“), не бил отделим от останалата част от обжалвания регламент.
- 25 В тази връзка, макар в качеството си на встъпила страна в приложение на член 142, параграф 3 от Процедурния правилник Комисията да не може по своя инициатива да повдига възражение за недопустимост (вж. в този смисъл решение от 20 юни 2019 г., *a&o hostel and hotel Berlin/Комисия*, Т-578/17, непубликувано, EU:T:2019:437, т. 36), при всички положения Общият съд трябва да разгледа този въпрос, тъй като за допустимостта на иска или жалбата съдът следи служебно (вж. в този смисъл определение от 25 януари 2017 г., *Internacional de Productos Metálicos/Комисия*, Т-217/16, непубликувано, EU:T:2017:37, т. 24, и решение от 20 юни 2019 г., *a&o hostel and hotel Berlin/Комисия*, Т-578/17, непубликувано, EU:T:2019:437, т. 36).
- 26 В това отношение следва да се припомни, че частичната отмяна на правен акт на Съюза може да бъде постановена от съд на Съюза само ако елементите, чиято отмяна е поискана, са отделими от останалата му част. Отделимост липсва по-специално когато частичната отмяна на акт на Съюза би довела до изменение на същността му (вж. решение от 27 юни 2006 г., *Парламент/Съвет*, С-540/03, EU:C:2006:429, т. 27, 28 и цитираната съдебна практика).
- 27 В случая обжалваните разпоредби засягат конкретен предмет, а именно любителския риболов на лаврак в определени зони и с това се отличават от останалите разпоредби, съдържащи се в обжалвания регламент, и по-специално от тези по член 9, параграфи 1—3, които са свързани със стопанския риболов, засягащ тази риба, при все че се отнасят до същите географски зони.

- 28 С други думи, отмяната на обжалваните разпоредби, поискана от жалбоподателя, ако бъде уважена от Общия съд, не би засегнала същността на останалите разпоредби от обжалвания регламент, до които искането не се отнася, и по-конкретно член 9, параграфи 1—3, тъй като наложените ограничения за стопанския риболов на лаврак, които са предмет на последните разпоредби, не биха били засегнати.
- 29 При това положение следва да се приеме, че обжалваните разпоредби са отделими от останалите разпоредби от обжалвания регламент и искането за неговата частична отмяна е допустимо.

Относно процесуалната легитимация

- 30 Според Съвета и Комисията жалбата трябва да се отхвърли като недопустима, тъй като жалбоподателят не отговаря на условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС за подаване на жалба от физическо или юридическо лице.
- 31 Най-напред следва да се припомни, че съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС „[в]сяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконов актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение“.
- 32 Жалбоподателят поддържа, че положението му съответства на описаното в последната хипотеза от член 263, четвърта алинея ДФЕС, като се има предвид, че според него обжалваните разпоредби са с подзаконов характер, не включват мерки за изпълнение и засягат пряко неговите членове.
- 33 В тази връзка, на първо място, следва да се отбележи, както приемат всички страни по спора, че обжалваните разпоредби са с подзаконов характер по смисъла на член 263, четвърта алинея, последно предложение ДФЕС.
- 34 Действително понятието подзаконов акт по смисъла на тази разпоредба визира всякакви актове с общо приложение, с изключение на законодателните актове (решение от 3 октомври 2013 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет, C-583/11 Р, EU:C:2013:625, т. 60 и 61).
- 35 От една страна, обжалваните разпоредби са с общо приложение, тъй като се прилагат към обективно определени положения и пораждат правни последици спрямо категория лица, посочени общо и абстрактно.
- 36 От друга страна, обжалваните разпоредби нямат законодателен характер, при положение че подобно на обжалвания регламент, в който се съдържат, се основават на член 43, параграф 3 ДФЕС и са приети от Съвета по предложение на Комисията без участието на Европейския парламент съгласно процедура, която не е законодателна (определение от 10 февруари 2017 г., Acerga/Съвет, T-153/16, непубликувано, EU:T:2017:73, т. 33).
- 37 На второ място, следва да се констатира, както потвърждават страните по спора, че обжалваните разпоредби самостоятелно въвеждат ограниченията, приложими за любителския риболов на лаврак в двете разглеждани зони, и така пораждат предвидените в тях последици, по-специално по отношение на рибарите любители, без да се нуждаят от мерки за изпълнение нито на равнище Съюз, нито на равнище държави членки.

- 38 На трето място, обжалваните разпоредби засягат пряко някои от членовете на жалбоподателя, а именно, първо, *Fédération nautique de pêche sportive en apnée (FNPSA)*, второ, *Fédération de la chasse sous-marine passion (FCSMP)*, и трето, *Emerald Water Normandie Spearfishing*.
- 39 FNPSA е сдружение с нестопанска цел, установено в По (Източни Пиренеи, Франция), и както е посочено в устава му, има за цел популяризирането, организацията и развитието на спортен риболов на апнея, наблюдението, опознаването, защитата и възстановяването на морската среда. В сдружението членуват организации и физически лица, притежаващи лиценз, който им дава право да се занимават с подводен спортен риболов на апнея. В този смисъл във FNPSA членуват лица, които се занимават с подводен морски риболов.
- 40 От своя страна FCSMP също е сдружение с нестопанска цел, установено в Олиул (Вар, Франция), обединяващо лица, които се занимават с подводен морски риболов, както е посочено в устава му. То има за цел по-специално да защитава традициите на непрофесионалния подводен морски риболов като част от спортното и културно наследство, свободния достъп и занимания за възможно най-голям брой хора, и по-специално младежи, както и равното третиране с останалите видове риболов.
- 41 *Emerald Water Normandie Spearfishing* от своя страна е сдружение, имащо за цел да популяризира подводния морски риболов на местно, регионално, както и на национално равнище чрез информационни кампании с всякакви средства и по всякакви медии, чрез организиране на състезания и събития, както и с всякакви други законни средства, които могат да бъдат предоставени на разположение. То е установено в Хавър (Сен Маритим, Франция) и активни негови членове са лица, навършили 16-годишна възраст, които са представили медицинско свидетелство за липса на противопоказания да се занимават с апнея и подводен морски риболов.
- 42 Комисията твърди, че риболовците, членуващи в трите сдружения, не осъществяват дейност в географските зони, посочени в обжалваните разпоредби, което според нея би трябвало да доведе до недопустимост на жалбата.
- 43 В това отношение следва да се припомни, че съгласно посоченото в точки 8—11 по-горе обжалваните разпоредби засягат любителския риболов на лаврак в две определени географски зони, а именно, от една страна, първата зона, и от друга страна, втората зона.
- 44 В случая жалбоподателят представя уверение за трите засегнати сдружения, подписано от техния председател, удостоверяващо, че техните членове осъществяват дейности в първата зона, където се занимават с подводен морски риболов. Съветът не оспорва тази информация. При това положение след разглеждане на представените от тези сдружения документи може да се приеме, че по отношение на тях е налице условието за допустимост във връзка с приложимите за тази зона разпоредби.
- 45 В допълнение, в отговорите на писмените въпроси на Общия съд жалбоподателят посочва, че едно от тези сдружения, FNPSA, е организирано във втората зона шампионата на Франция за 2018 г. по подводен морски риболов, поради което условието за допустимост във връзка с тази зона също било изпълнено.
- 46 В същия смисъл в заседанието жалбоподателят представя декларация от председателя на FNPSA, в която се посочва, че съгласно обжалваните разпоредби по време на шампионата от 2018 г. уловът на лаврак във втората зона е бил ограничен до три екземпляра.
- 47 В разглежданата декларация председателят на FNPSA обяснява също, че влизането в сила на обжалваните разпоредби е довело до намаляване на броя записани лица за организираните от това сдружение състезания, по-специално във втората зона.

- 48 Съветът и Комисията поддържат, че разглежданата декларация не може да се вземе предвид, тъй като е представена късно.
- 49 В това отношение следва да се отбележи, че ефектът от обжалваните разпоредби върху броя на записаните в състезанията, организирани от FNPSA, е бил усетен постепенно след влизането в сила на обжалваните разпоредби, което обяснява защо жалбоподателят не е могъл да констатира настъпването му преди заседанието и съответно Общият съд е могъл да бъде запознат с него едва в хода на производството.
- 50 Поради тези причини разглежданата декларация, представена от жалбоподателя в заседанието, трябва да се обяви за допустима съгласно член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, който урежда представянето на нови писмени доказателства пред Общия съд.
- 51 С оглед на тези обстоятелства Общият съд констатира, от една страна, че трите организации, чието положение бе разгледано по-горе, включват членове, които се занимават с любителски риболов или организират състезания по риболов в засегнатите от обжалваните разпоредби зони, и от друга страна, че правното положение на засегнатите организации и рибари е било пряко засегнато от тези разпоредби, тъй като при осъществяване на дейностите си са изпитали предвидените в тях ограничения.
- 52 В това отношение следва да се припомни, че сдруженията могат да сезират съда на Съюза с иск или жалба по-специално когато включват членове, които лично изпълняват условията за допустимост, предвидени в член 263 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 15 септември 2016 г., *Molinos Río de la Plata* и др./Съвет, T-112/14—T-116/14 и T-119/14, непубликувано, EU:T:2016:509, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 53 Следователно жалбоподателят, който включва организации, обединяващи рибари, за които възникват последици в резултат от обжалваните разпоредби, е пряко засегнат от тях.
- 54 С оглед на изложените съображения жалбата трябва да се обяви за допустима.

По същество

- 55 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири твърдения, съответно:
- за липсата на компетентност на Съюза да предприема действия в областта на любителския риболов чрез обжалваните разпоредби,
 - за нарушение на принципите на правната сигурност и на защита на оправданите правни очаквания,
 - за нарушение на принципите на равенство и на недопускане на дискриминация,
 - за нарушение на принципа на пропорционалност, както и на свободата на сдружаване и на стопанска инициатива.
- 56 Третото и четвъртото твърдение се отнасят само за член 9, параграф 4 от обжалвания регламент.

По първото твърдение за липса на компетентност на Съюза

- 57 Жалбоподателят твърди, че Съюзът не е бил компетентен да урежда любителския риболов на лаврак, както е направил с обжалваните разпоредби.
- 58 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 59 В това отношение следва да се отбележи, както следва от съображенията на обжалвания регламент, че той е бил приет на основание член 43, параграф 3 ДФЕС, който се съдържа в дял III от третата част на Договора за функционирането на ЕС, посветен на селското стопанство и рибарството, и гласи, че „Съветът, по предложение на Комисията, приема мерки за [...] определянето и разпределянето на възможностите за риболов“.
- 60 Съгласно член 4, параграф 2, буква г) ДФЕС компетентността, предоставена на Съюза в областта селското стопанство и рибарството, е споделена.
- 61 При все това споделената компетентност, предоставена на Съюза в областта на селското стопанство и рибарството, съгласно член 4, параграф 2, буква г) ДФЕС се съпътства от ограничение, тъй като мерките, приети в рамките на тази политика, попадат не в споделената, а в изключителната му компетентност, когато са свързани с опазването на морските биологични ресурси — област, в която съгласно член 3, параграф 1, буква г) ДФЕС Съюзът разполага с такава компетентност.
- 62 Обжалваните разпоредби са били приети именно за постигане на целта за опазване на морските биологични ресурси като част от мерките по определянето и разпределянето на възможностите за риболов по смисъла на член 43, параграф 3 ДФЕС.
- 63 Действително обжалваният регламент е приет, съгласно посоченото в съображение 1, за определянето и разпределянето на възможностите за риболов на определени рибни запаси или групи рибни запаси във водите на Съюза.
- 64 Във връзка с това и видно от съображения 7 и 8 от обжалвания регламент, Съветът иска да намали смъртността на лаврака, след като получава от ICES, от една страна, тревожна информация за еволюцията на запаса от тази риба, и от друга страна, препоръки, които го насърчават да приеме мерки за опазване.
- 65 При това положение се налага констатацията, че с приемането на обжалваните разпоредби като част от мерките за определянето и разпределянето на възможностите за риболов по смисъла на член 43, параграф 3 ДФЕС законодателят на Съюза предприема действия в областта на изключителната компетентност, предоставена му от член 3, параграф 1, буква г) ДФЕС.
- 66 Доводите на жалбоподателя не могат да опровергават този извод.
- 67 На първо място, жалбоподателят поддържа, че предоставената на Съюза компетентност в областта на рибарството и селското стопанство се ограничава до търговската дейност и не обхваща любителския риболов, в резултат от което според него обжалваните разпоредби не са могли да бъдат приети в рамките на тази политика.
- 68 Съгласно член 43, параграф 3 ДФЕС Съветът, по предложение на Комисията, приема мерки за определяне на цените, налозите, помощите и количествените ограничения, както и за определянето и разпределянето на възможностите за риболов.

- 69 В този смисъл член 43, параграф 3 ДФЕС не прави разлика между риболовните дейности в зависимост от това дали са търговски по характер или не, като се разглежда единствено самата дейност, а именно изразяващата се в улова на риба от наличните ресурси.
- 70 В случая съдържанието на обжалваните разпоредби показва, че те са приети в приложение на последното предложение на член 43, параграф 3 ДФЕС, който позволява на Съвета по предложение на Комисията да определи възможностите за риболов.
- 71 Целта на член 43, параграф 3 ДФЕС е, от една страна, възможностите за риболов да се разпределят между рибарите, но и от друга страна, наличният запас да се управлява така, че да се гарантира устойчивостта на тази дейност.
- 72 Следователно, за да се осигури постигането на целта, преследвана от член 43, параграф 3 ДФЕС, при приемане на обжалваните разпоредби Съветът е имал възможност и за него е било полезно и дори необходимо да вземе предвид всички дейности, които могат да окажат въздействие върху състоянието на запаса от лаврак и неговото възстановяване, независимо от търговския, или не, характер на тези дейности.
- 73 На второ място, жалбоподателят счита, че любителският риболов не може да се урежда в рамките на политиката в областта на селското стопанство и рибарството, тъй като споменатата дейност е свързана със спорта и туризма, в които компетентността на Съюза е ограничена до координиране на националните действия в съответствие с член 6, букви г) и д) ДФЕС.
- 74 В този смисъл жалбоподателят цитира съображение 3 от Регламента относно ОПР, който според него предоставя на държавите членки компетентност да уреждат дейностите по любителския риболов.
- 75 В това отношение следва да се отбележи, че съображение 3 от Регламента относно ОПР, цитирано от жалбоподателя, няма приписвания му от него обхват.
- 76 Всъщност съображение 3 от Регламента относно ОПР се състои от две предложения, сочещи, от една страна, че „[а]любителският риболов също може да окаже сериозно въздействие върху рибните ресурси“, и от друга страна, че „държавите членки следва да гарантират, че той се практикува по начин, съвместим с целите на [общата политика в областта на рибарството]“.
- 77 Така първото предложение на съображение 3 от Регламента относно ОПР подчертава въздействието, което любителският риболов може да има върху запасите от риба, и съответно значението на действията по осигуряване на опазването на биологичните ресурси като въведените с обжалваните в настоящото производство разпоредби.
- 78 Съображение 3, второ предложение от Регламента относно ОПР изисква от държавите членки известна бдителност, за да гарантират, че риболовните дейности се осъществяват по начин, съвместим с общата политика в областта на рибарството.
- 79 Подобно изискване поначало съответства на компетентността, призната на националните администрации при прилагане на правото на Съюза, и не би могло да се тълкува като признаване на определена нормативна компетентност на държавите членки във връзка с любителския риболов.
- 80 Напротив, подчертавайки значението да се следи за спазването на целите, установени в рамките на общата политика в областта на рибарството, съображение 3 от Регламента относно ОПР предполага, че са били взети мерки за определянето на такива цели, което съгласно член 43, параграф 3 ДФЕС води до интервенция от страна на всяка от институциите на Съюза в рамките на компетентността, предоставена ѝ от Договорите.

- 81 В този смисъл съображение 3 от Регламента относно ОПР, на който се позовава жалбоподателят, далеч без да поддържа позицията, че държавите членки са компетентни да уреждат любителския риболов на лаврак, по-скоро клони към утвърждаване на позицията на Съвета и Комисията, че трябва да се вземат мерки за осигуряване на опазването на морските биологични ресурси, чието правно основание съставляват член 3, параграф 1, буква г) и член 43, параграф 3 ДФЕС.
- 82 На трето място, жалбоподателят поддържа, че тъй като обжалваните разпоредби определят по какъв начин може да се извършва любителски риболов на лаврак, те наподобяват хармонизация, отразяваща воля от страна на Съвета за уредба на определен икономически сектор.
- 83 Подобна интервенция обаче била в разрез с Договора за функционирането на ЕС, както постановил Съдът по делото, приключило с решение от 5 октомври 2000 г., Германия/Парламент и Съвет (C-376/98, EU:C:2000:544), с което е отменена директива за хармонизиране на националните мерки, приложими за различни дейности, свързани с тютюна, тъй като законодателят на Съюза надвишил своите правомощия.
- 84 За да се отхвърлят изложените доводи, е достатъчно да се отбележи, че в решение от 5 октомври 2000 г., Германия/Парламент и Съвет (C-376/98, EU:C:2000:544), Съдът отменя директивата, чиято законосъобразност е оспорена, тъй като по същество се заобикаля изричното изключване на всякаква хармонизация в разглежданата област, докато в настоящия случай липсва такова изключване, а при всички положения, от точки 57—65 от настоящото решение е видно, че обжалваният регламент е бил приет на изрично и подходящо правно основание.
- 85 Следователно първото твърдение трябва да се отхвърли като неоснователно.

По второто твърдение за нарушение на принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания

- 86 Жалбоподателят поддържа, че ограничавайки любителския риболов на лаврак, законодателят на Съюза изменя радикално и непредвидимо правилата, които се прилагат за любителския риболов, и накърнява, от една страна, правната сигурност, а от друга страна, оправданите правни очаквания, които е породил с предходните си действия.
- 87 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 88 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на правна сигурност изисква, от една страна, правните норми да бъдат ясни и точни, а от друга страна, прилагането им да е предвидимо за лицата (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2019 г., Călin, C-676/17, EU:C:2019:700, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 89 Съдебната практика уточнява, че следствие от принципа на правна сигурност е задължението на администрацията на Съюза да защитава легитимното доверие, когато тя е породила оправдани очаквания у жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 29 ноември 2016 г., T & L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия, T-103/12, непубликувано, EU:T:2016:682, т. 150).
- 90 При все това съгласно съдебната практика оправдани правни очаквания не могат да се възлагат в запазването на съществуващо положение, когато то попада в област, в която може да бъде променено (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 87).

- 91 Възможността за промяна на правилата във връзка с риболовните дейности е присъща за общата политика в областта на рибарството — област, в която на институциите на Съюза е предоставено право на преценка, за да им позволи да приспособяват действащите мерки към промените в икономическото положение (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 87), и при всички положения, към еволюцията на запаса от съответната риба (вж. в този смисъл решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квота за риболов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 30 и 58—61, и от 11 януари 2017 г., Испания/Съвет, C-128/15, EU:C:2017:3, т. 50—52).
- 92 Както по-специално следва от точка 64 по-горе, в случая законодателят на Съюза е изправен пред положение, в което, първо, запасът от лаврак буди загриженост, второ, любителският риболов допринася за смъртността на тази риба, и трето, принципът на предпазните мерки изисква според ICES, от една страна, да се забрани уловът на тази риба, осъществен чрез тази форма на риболов в първата зона, и от друга страна, във втората зона уловът да бъде намален значително.
- 93 При подобни обстоятелства е оправдано законодателят на Съюза да си послужи с компетентността, предоставена му от член 3, параграф 1, буква г) ДФЕС, като приеме разпоредби на основание член 43, параграф 3 ДФЕС, тъй като в съответствие със съдебната практика не е възможно позоваване на оправдани правни очаквания, когато както при общата политика в областта на рибарството, възможността да се вземат оспорваните мерки е предвидена в разпоредба на Съюза (вж. в този смисъл решение от 17 март 2011 г., AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, т. 75).
- 94 Доводите на жалбоподателя не могат да опровергават този извод.
- 95 На първо място, жалбоподателят твърди, че приетите преди това мерки за осигуряване на опазването на морските биологични ресурси не уреждат любителския риболов, което оставило у него впечатлението, че този вид дейност попада извън компетентността, която сега Съветът възнамерявал да упражни.
- 96 В това отношение следва да се отбележи, че обжалваните разпоредби продължават установената в правната уредба тенденция, тъй като подобни мерки, ограничаващи броя на екземплярите, които могат да се задържат при любителски риболов на лаврак, са били приети още през 2015 г. с Регламент (ЕС) 2015/523 на Съвета от 25 март 2015 година за изменение на регламенти (ЕС) № 43/2014 и (ЕС) 2015/104 по отношение на определени възможности за риболов (ОВ L 84, 2015 г., стр. 1).
- 97 Същият вид мярка е била приета през 2016 г. с Регламент (ЕС) 2016/72 на Съвета от 22 януари 2016 година за определяне за 2016 година на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза, и за изменение на Регламент (ЕС) 2015/104 (ОВ L 22, 2016 г., стр. 1), и през 2017 г. с Регламент (ЕС) 2017/127 на Съвета от 20 януари 2017 година за определяне за 2017 г. на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза (ОВ L 24, 2017 г., стр. 1).
- 98 Поради това се налага констатацията, че противно на твърденията на жалбоподателя обжалваните разпоредби не са първите мерки, целящи да ограничат любителския риболов в европейски води, нито по-конкретно любителския риболов на лаврак в тях.

- 99 Оправдани правни очаквания обаче могат да възникнат само при наличие на няколко условия, едно от които по-специално е администрацията да е предоставила на заинтересованото лице конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници (вж. решение от 15 ноември 2018 г., *Deutsche Telekom/Комисия*, T-207/10, EU:T:2018:786, т. 46 и цитираната съдебна практика).
- 100 Предвид наличието на предходни мерки в случая не би могло да се приеме, че на жалбоподателя са били предоставени конкретни, безусловни и непротиворечиви данни, които в момента на приемане на обжалваните разпоредби са му позволявали да счита, че Съюзът не би възнамерявал, изобщо или оттук нататък, да урежда любителския риболов на лаврак в съответните зони.
- 101 На второ място, жалбоподателят поддържа, че у него са възникнали оправдани очаквания в резултат от изявление, направено през 2011 г. от член на Комисията, на когото са били поверени морското дело и рибарството.
- 102 Вярно е, както твърди жалбоподателят, че членът на Комисията, на когото към момента са били поверени морското дело и рибарството, през 2011 г. заявява по време на организиран от Европейския парламент дебат:
- „Любителският риболов не е [...] в компетентността на [Съюза]. Европейската комисия не [...] отговаря за него и по всички тези проблеми трябва да действат националните правителства [...]. Единствената отговорност на Комисията по отношение на любителския риболов е да гарантира уловът от него да не може да се продава. Всичко останало е от компетентността на националните правителства“.
- 103 При все това в съответствие със съдебната практика, упомената в точка 99 по-горе, необходимо е администрацията да е предоставила на заинтересованото лице конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници, за да се породят у него оправдани очаквания.
- 104 В случая поне две от тези изисквания липсват.
- 105 От една страна, разглежданото изявление не би могло да съставлява „непротиворечиви“ уверения, тъй като с него член на Комисията изразява само изолирана и неформална позиция, всяко предложение за уредба в тази област трябва да се приеме от колегията на тази институция и при всички положения изявлението е в явно противоречие с правната уредба на Съюза, упомената в точки 96 и 97 по-горе.
- 106 От друга страна, разглежданото изявление не се отличава с необходимия „официален“ характер, за да породят оправдани очаквания, тъй като мерките във връзка с определянето и разпределянето на възможностите за риболов трябва да се приемат от Съвета и от Парламента, докато ролята на Комисията е ограничена до законодателната инициатива и прилагането на взетите от законодателя решения.
- 107 Поради това второто твърдение следва да се отхвърли като неоснователно.

По третото твърдение за нарушение на принципите на равно третиране и недопускане на дискриминация

- 108 Жалбоподателят поддържа, че една от обжалваните разпоредби, а именно член 9, параграф 4 от обжалвания регламент, нарушава „принципа на равенство, въвеждайки забранени дискриминации“.

- 109 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 110 В тази връзка следва да се припомни, че задължението да се осигури равно третиране съставлява общ принцип на правото на Съюза, закрепен в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 111 Според съдебната практика принципът на равно третиране изисква, от една страна, да не се третират по различен начин сходни положения, и от друга страна, да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране е обосновано въз основа на обективен и разумен критерий и е пропорционално на преследваната цел (вж. в този смисъл решения от 14 септември 2010 г., Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия, C-550/07 P, EU:C:2010:512, т. 55 и цитираната съдебна практика, и от 16 март 2004 г., Afari/ЕЦБ, T-11/03, EU:T:2004:77, т. 65).
- 112 Когато законодателят на Съюза разполага с широко право на преценка както в областта на общата политика за рибарство, разглеждането на пропорционалността трябва да се свежда до преценка дали различното третиране е явно неподходящо или произволно спрямо преследваната от законодателя цел, независимо дали приетата мярка е била единствената или най-добрата възможна (вж. в този смисъл решение от 15 септември 1982 г., Kind/ЕИО, 106/81, EU:C:1982:291, т. 24).
- 113 Третото твърдение се състои от две части, в които жалбоподателят поддържа, че в случая обжалваните разпоредби въвеждат забранена дискриминация между, от една страна, стопанския риболов и любителския риболов, и от друга страна, между различни форми на любителския риболов.
- По първата част на третото твърдение за дискриминация между стопанския и любителския риболов
- 114 На първо място, жалбоподателят поддържа, че законодателят на Съюза не е можел да наложи една и съща правна уредба за толкова различни дейности като стопанския и любителския риболов.
- 115 В тази връзка следва да се припомни, че констатацията за нарушение на принципа на недопускане на дискриминация поради еднакво третиране на различни положения предполага разглеждането на положения да не са сходни с оглед на всички характеризиращи ги елементи, които трябва да се определят и преценяват в светлината на предмета и целта на съответния акт на Съюза, като освен това се вземат предвид принципите и целите в областта, към която се отнася разглежданият акт (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 93).
- 116 В случая стопанският и любителският риболов могат да се считат за сходни с оглед на основната цел, преследвана от обжалваните разпоредби, тъй като и единият, и другият вид риболов въздейства върху популацията на лаврака, която тези разпоредби имат за цел да защитават, поради което доводите на жалбоподателя не биха могли да се приемат.
- 117 На второ място, ако се предположи, че двете дейности могат да се считат за сходни, жалбоподателят сочи, че стопанският и любителският риболов се третират различно по недопустим начин, тъй като в обжалваните разпоредби за стопанския риболов се прилага временна забрана, съпътствана от изключения, свойствени за всеки вид стопански риболов, докато ограниченията, засягащи любителския риболов, са приложими за всички форми на любителски риболов на лаврак.

- 118 В тази връзка следва да се отбележи, както посочва жалбоподателят, че член 9 от обжалвания регламент въвежда разлика в третирането между любителския и търговския риболов, доколкото при първия в първата зона се разрешава само улавяне и освобождаване, докато при втория през определен период от годината при определени условия е позволено задържането на уловения лаврак.
- 119 Поради това следва, от една страна, в съответствие с цитираната в точка 111 по-горе съдебна практика, да се определи дали тази разлика в третирането на двете разглеждани дейности е обоснована с оглед на критерий, който е обективен и разумен.
- 120 В тази връзка следва да се отбележи, че стопанският риболов, от една страна, се осъществява от лица, за които той е занятие, и от друга страна, поне потенциално, засяга всички потребители. За сметка на това любителският риболов е непрофесионална дейност, въпреки че непряко може да окаже въздействие върху предприятията, по-специално търгуващи с използвано в рамките на тази дейност оборудване.
- 121 В този смисъл се установява, че разликата в третирането на двете разглеждани дейности, установена с обжалваните разпоредби, е свързана със съответното им естество и се вписва в линията на целите, преследвани в рамките на общата политика в областта на рибарството. Действително, както посочва член 2, параграф 1 от Регламента относно ОПР, политиката на Съюза се стреми, специално в тази област, да „гарантира, че дейностите, свързани с риболова и аквакултурите, [...] се управляват по начин, който съответства на целите за постигане на икономически и социални ползи и ползи за заетостта, както и за осигуряване на продоволственото снабдяване“.
- 122 Икономическият характер на търговския риболов следователно може да обоснове вниманието, което законодателят на Съюза отделя на въздействието, което ще имат ограниченията, които възнамерява да приеме, върху всяка форма на стопански риболов, както и на адаптирането на тези ограничения, като в определени случаи търпи само неизбежният прилов, а в други разрешава целевия улов на лаврак в определени граници.
- 123 От друга страна, следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, цитирана в точки 111 и 112 по-горе, разликата в третирането на двете разглеждани дейности не е явно неподходяща или произволна по отношение на непрофесионалната дейност, когато целта на разглежданата правна уредба е да се запазят морските биологични ресурси и в крайна сметка да се гарантира възможността дейността да продължи да се осъществява безпрепятствено при възстановяване на запасите.
- 124 Следователно първата част от третото твърдение трябва да бъде отхвърлена.

– По втората част на третото твърдение за дискриминация между различни форми на любителския риболов

- 125 Жалбоподателят счита, че в рамките на любителския риболов обжалваните разпоредби въвеждат дискриминация между, от една страна, подводния морски риболов, и от друга страна, останалите дейности на любителския риболов.
- 126 В тази връзка жалбоподателят по същество поддържа, че правилата относно стопанския риболов отчитат различните способности, въведени за извършването на риболов в рибовъдната промишленост, и организират разпределянето на толерирания от законодателя на Съюза процент на смъртност, с цел да гарантират, че нито един отделен способ няма да търпи отчетлив недостатък поради въздействието на ограниченията, наложени с член 9, параграфи 1—3 от обжалвания регламент.

- 127 Положението при любителския риболов било по-различно, тъй като, разрешавайки само улавянето и освобождаването, което представлява улавяне на риби и пускането им след това обратно в морето, законодателят на практика забранил подводния морски риболов, който по естеството си предполага използването на пушка или поне на проектили, водещи до умъртвяване на рибата и пречателни последващото ѝ освобождаване, жива, обратно в морето.
- 128 В този смисъл разрешаването на улавянето и освобождаването водело до дискриминация между различните способи, прилагани в рамките на любителския риболов, която била още по-необоснована, поради това, от една страна, че въздействието на подводния морски риболов върху запаса от риба било ограничено, и от друга страна, тази форма на любителски риболов поради естеството си била особено селективна.
- 129 Действително, от представено от жалбоподателя проучване се установявало, че подводният морски риболов фактически води до по-малък улов в сравнение с останалите форми на любителски риболов, като е отговорен за едва около 5,5 % от общия улов, реализиран в рамките на любителския риболов на лаврак.
- 130 Освен това подводният морски риболов изисквал рибарят да се прицели, преди да стреля, което означавало, че предварително преценявал дали екземплярът принадлежи към съответния вид и дали отговаря на изискванията за минимален допустим размер.
- 131 В тази връзка следва да се констатира, че както основателно подчертава Съветът, поради естеството си подводният морски риболов неизбежно води до смъртта на рибата, тъй като предполага достигането ѝ от проектил, който я обездвижва, докато при улавянето и освобождаването за рибата има само риск — тъй като в този случай вероятността от смърт е ограничена до 15 % съгласно разчетите, приети от ICES в становището му от 24 октомври 2017 г.
- 132 В този смисъл следва да се приеме, че предвид обективната разлика с оглед на смъртоносния им ефект върху запаса от риба, подводният морски риболов и останалите форми на любителски риболов, в рамките на които е възможно улавяне и освобождаване, са могли да бъдат третирани по различен начин.
- 133 Следователно с оглед на преследваната от обжалваните разпоредби цел двете разглеждани положения не биха могли обективно да се считат за сходни, поради което доводите на жалбоподателя не биха могли да се приемат.
- 134 Поради това втората част на третото твърдение и следователно третото твърдение в неговата цялост следва да се отхвърлят.

По четвъртото твърдение за нарушение на принципа на пропорционалност и на свободата на сдружаване и на стопанска инициатива

- 135 Четвъртото твърдение по жалбата се разделя на две части. От една страна, жалбоподателят поддържа, че член 9, параграф 4 от обжалвания регламент нарушава принципа на пропорционалност. От друга страна, той поддържа, че тази разпоредба нарушава свободата на сдружаване и на стопанска инициатива.
- 136 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва доводите на жалбоподателя.

– По първата част на четвъртото твърдение за нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на предпазните мерки

- 137 Жалбоподателят твърди, че мерките, предвидени в член 9, параграф 4 от обжалвания регламент, не са пропорционални с оглед на принципа на предпазните мерки, който следвало да се приложи в случая.
- 138 В това отношение, от една страна, следва да се припомни, че в съответствие със съдебната практика принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква институциите на Съюза, първо, да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, които се преследват със съответната правна уредба, второ, да прилагат мерките, които създават най-малко ограничения за постигане на търсената цел, без трето, породените от тях неудобства да са несъразмерни спрямо визираните цели (вж. в този смисъл решение от 11 януари 2017 г., Испания/Съвет, C-128/15, EU:C:2017:3, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 139 От друга страна, законосъобразността на мерките, приети в области, в които както в случая с общата политика за рибарството законодателят на Съюза разполага с широко право на преценка, може да бъде засегната единствено когато приетата мярка се окаже явно неподходяща или произволна с оглед на преследваната цел, независимо дали тази е единствената или най-добрата възможна мярка (вж. в този смисъл решения от 23 март 2006 г., Unitymark и North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, EU:C:2006:193, т. 57, 58 и цитираната съдебна практика, и от 11 януари 2017 г., Испания/Съвет, C-128/15, EU:C:2017:3, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 140 В доводите си жалбоподателят не оспорва, че лавракът е бил застрашен в зоните, упоменати в обжалваните разпоредби, преди приемането на обжалвания регламент, нито пък необходимостта от приемането на мерки за намаляване на смъртността на рибата и увеличаване на нейната биомаса в посочените зони.
- 141 Жалбоподателят обаче поддържа, че ограниченията, предвидени в член 9, параграф 4 от обжалвания регламент, не са могли да се приемат в отсъствието на категорични научни данни относно въздействието на любителския риболов върху запаса от лаврак.
- 142 В това отношение следва да се отбележи, че според становището на ICES от 24 октомври 2017 г. уловът на лаврак от любителски риболов за 2016 г. в първата зона е изчислен на 1 627 тона и поради това е надвишавал улова на този вид риба от стопанския риболов, който по изчисления във връзка с последния е възлизал на 1 295 тона.
- 143 Дори след актуализацията на тези изчисления, направена през 2018 г., отчитайки ефекта на ограниченията на улова, наложени от Съвета, и допускайки, че те са били спазвани изцяло, въздействието на любителския риболов върху смъртността на лаврака в първата зона остава високо, тъй като представлява около 14 % от улова на лаврак, видно от данните, съдържащи се в становището на ICES от 29 юни 2018 г.
- 144 От своя страна член 2, параграф 2 от Регламента относно ОПР изисква прилагането на принципа на предпазните мерки при определяне на възможностите за риболов.
- 145 При това положение Съветът е можел да прецени за необходимо да приеме разглежданите ограничения, за да противодейства на смъртността в резултат от любителския риболов. От една страна, той е разрешил улова и освобождаването, с което е допуснал рибарите любители да продължат да се занимават с повечето форми на любителски риболов въпреки препоръката на

ICES за забрана на всякакъв улов. От друга страна, е предвидил определено правило, а именно улавянето и освобождаването, за което не липсва основание да бъде ограничено до дадена непрофесионална дейност.

- 146 Подобни мерки не биха могли да се приемат за явно неподходящи или произволни с оглед на поставената цел, поради което не би могло да се счита, че с приемането им законодателят е превишил пределите на правото си на преценка и е нарушил принципа на пропорционалност. Поради това първата част на четвъртото твърдение трябва да се отхвърли.

– По втората част на четвъртото твърдение за нарушение на свободата на сдружаване и на стопанска инициатива

- 147 Жалбоподателят твърди, че забраната за подводен морски риболов нарушава свободата на сдружаване и на стопанска инициатива, закрепени в членове 12 и 16 от Хартата, тъй като засягала инфраструктурата в яхтените пристанища, производството на специализирано оборудване за тези пристанища и свързаните с тях туристически услуги.

- 148 Най-напред трябва да се констатира, че жалбоподателят не представя никакви доказателства в подкрепа на твърдението за нарушение на свободата на сдружаване. В съответствие със съдебната практика само по себе си абстрактното посочване на правно основание не отговаря на изискванията по член 76, буква г) от Процедурния правилник (решение от 29 март 2012 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, T-336/07, EU:T:2012:172, т. 59). Следователно втората част на четвъртото твърдение трябва да се отхвърли като недопустима в частта относно нарушаването на свободата на сдружаване.

- 149 Що се отнася до свободата на стопанската инициатива, призната в член 16 от Хартата, тя обхваща правото да се извършва стопанска или търговска дейност, свободата на договаряне и свободната конкуренция.

- 150 В случая трябва да се отбележи, че нарушаването на свободата на стопанска инициатива би могло да засегне предприятията, осъществяващи търговска дейност, свързана със заниманията с подводен морски риболов, като продажбата на оборудване. За сметка на това, подобно нарушение не би могло да засегне самите рибари любители, тъй като, видно от член 3, буква б) от обжалвания регламент, те самите не осъществяват подобна дейност, тъй като нямат право да продават рибата, която улавят.

- 151 Що се отнася до предприятията, осъществяващи търговска дейност, свързана със занимания с подводен морски риболов, следва да се отбележи, че разглежданата мярка действително би могла да има икономически последици за тяхната дейност, които могат да повлияят на решението им да продължат нейното осъществяване, и следователно евентуално да съставлява ограничение на свободата им на стопанска инициатива.

- 152 По този въпрос жалбоподателят представя допитвания, с които цели да установи, че лавракът е най-търсеният вид от рибарите любители, занимаващи се с подводен морски риболов, а за някои от тях — причината да се занимават с тази дейност. Макар посочената тенденция да отразява действителността, няма как тя да не се отрази върху оборота на предприятията от сектора.

- 153 При все това член 52, параграф 1 от Хартата допуска да бъдат въвеждани ограничения на упражняването на правата и свободите, ако тези ограничения бъдат предвидени в закон, ако зачитат основното съдържание на същите права и свободи и ако при спазване на принципа на

пропорционалност тези ограничения са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

- 154 Настоящият случай отговаря на това описание, тъй като, първо, разглежданата мярка е предвидена в обжалвания регламент. Второ, тя не съдържа забрана, насочена към предприятията, осъществяващи търговска дейност, свързана със заниманията с подводен морски риболов, поради което зачита основното съдържание на свободата на стопанска инициатива. Трето, видно от съображенията във връзка с първата част на четвъртото твърдение по жалбата, тя е в съответствие с принципа на пропорционалност, тъй като преследваната цел е запазването в общ интерес на морските биологични ресурси.
- 155 Жалбоподателят оспорва този извод и сочи, че прилагането на обжалвания регламент не е било смекчено от временен критерий или неавтоматичен механизъм. Напротив, посоченият регламент влязъл в сила незабавно, без „никакви модуляции“.
- 156 В тази връзка следва да се отбележи, че отсъствието, твърдяно от жалбоподателя, на временен характер на разглежданата мярка се опровергава от естеството на обжалвания регламент, който е предназначен да се прилага само в продължение на една година, а именно 2018 г.
- 157 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, разглежданата мярка фактически не е била наложена за първи път и незабавно, тъй като идентична мярка вече се е прилагала в първата зона съгласно член 9, параграф 4 от приложимия преди това регламент, а именно Регламент 2017/127.
- 158 Поради това следва да се отхвърли четвъртото твърдение, както и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 159 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 160 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета, включително свързаните с обезпечителното производство, в съответствие с исканията на последния.
- 161 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз, включително свързаните с обезпечителното производство.**
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 март 2020 година.

Подписи